നിരാകരണ പത്രം

പ്രദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം.ഭാരതസർക്കാർ സ്ഥാപനമായ എ. ഐ. സി.ടി.ഇ യുടെ "അനുവാദിനി" എന്ന നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹയത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രയോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യയതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2024] 11 എസ്.സി.ആർ 498: 2024 ഐ.എൻ.എസ്.സി 838

കാരക്കാട്ട് മുഹമ്മദ് ബഷീർ

Vs

കേരള സംസ്ഥാനം

(ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ 2023 ലെ നമ്പർ 291)

2024 നവംബർ 05

[ജസ്റ്റിസ് അഭയ് എസ്. ഓക, ജസ്റ്റിസ് അഗസ്റ്റിൻ ജോർജ് മാസിഹ്]

പരിഗണനാ വസ്തുത

കുറ്റാരോപിതനെതിരെ ഉന്നയിച്ച കുറ്റം സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം കുറ്റാരോപിതനെതിരെ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ശിക്ഷയും ശിക്ഷാ ഉത്തരവും നിലനിൽക്കത്തക്കതാണോ എന്നത് സംബന്ധിച്ച വസ്തുത.

തലവാചക കുറിപ്പ്[1]

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം, 1860 – വകുപ്പ് 302, 201 – കൊലപാതകം – സാഹചര്യത്തെളിവുകൾ – ഒരു സ്ത്രീയെ രാത്രിയിൽ മറ്റൊരു പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ വെച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയതിന് പ്രധാന പ്രതി 302, 201 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു – വകുപ്പ് 201 പ്രകാരം മറ്റ് പ്രതി ശിക്ഷിക്കപ്പെ ട്ടു – കൊലപാതകത്തിന് കാരണമായത് രണ്ട് പ്രതികൾ തമ്മി ലുള്ള

1 രചയിതാവ്

അവിഹിത ബന്ധ മാണെന്നാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് – ശിക്ഷാ ഉത്തരവും ശിക്ഷയും ഹൈക്കോടതി ശരിവച്ചു - കേസ് നിലനിൽക്കത്തക്കതാണോ :

തീരുമാനം: പ്രോസിക്യൂഷൻ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന തെളിവുകൾ നിലവിലെ നിയമം അനുശാസിച്ചിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങളുടെയും തന്നിരിക്കുന്ന അള വുകോലുകളെയും ആസ്പദമാക്കി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അപ്പീൽ വാദിക്കെതിരെ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട കുറ്റം തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടു - സാക്ഷികളുടെ മൊഴി, ഇരയുടെയും പ്രതിയുടെയും സാന്നിധ്യം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങളുടെ ശൃംഖല, ബാഹ്യ സാധനങ്ങളും കണ്ടെടുക്കൽ ; രക്തക്കറ, രക്തം പുരണ്ട വസ്തുങ്ങൾ, കൊലപാതകത്തിന് ഉപയോഗിച്ച ചിരവ എന്നിവയുടെ കണ്ടെത്തൽ എന്നീ തെളിവുകൾ കൃത്യമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ കാര്യമായ അന്തരം കാണപ്പെടുന്നു. ഇത് അപ്പീൽ വാദിക്കെതിരായ കുറ്റം പുറത്തു കൊണ്ടുവരാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു - അതിനാൽ, അപ്പീൽ വാദിക്കെതിരായ കേസ് സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ആയതിനാൽ ഇപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായം നിലനിൽക്കത്തക്കതല്ല. ആയതിനാൽ റദ്ദാക്കുന്നു. (ഖണ്ഡിക 20-28)

ഉദ്ധരിച്ച കേസ് നിയമങ്ങൾ

രാംറെഡ്ഡി രാജേഷ് ഖന്ന റെഡ്ഡിയും മറ്റൊരാളും vs . ആന്ധ്ര പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [2006] 3 SCR 348 : (2006) 10 SCC 172 – പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

നിയമങ്ങളുടെ പട്ടിക

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം, 1860.

സൂചക പദങ്ങൾ

കൊലപാതകം; സാഹചര്യത്തെളിവുകൾ; ഉദ്ദേശ്യം; അവിഹിത ബന്ധം; സാഹചര്യങ്ങളുടെ ശൃംഖല; സാക്ഷികളുടെ മൊഴി; ഇരയുടെയും കുറ്റാരോപിതന്റെയും സാന്നിദ്ധ്യം; ബാഹ്യ സാധനങ്ങളും കണ്ടെടുക്കൽ ; രക്തം പുരണ്ട വസ്തുങ്ങളുടെ കണ്ടെത്തൽ; സംശയാതീതമായി.

കേസിന്റെ രൂപപ്പെടൽ

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : 2023 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 291.

1993-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 679- ൽ 18.10.1996 തീയതി കേരള ഹൈക്കോടതി, എറണാകുളം പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായത്

അപ്പീൽ വാദിക്ക് വേണ്ടി അഡ്വക്കേറ്റുമാരായ സീനിയർ അഡ്വ. തോമസ് പി.ജോസഫ്, ഡോ. ലിന്റോ കെ.ബി., ടോം ജോസഫ്, ഡിന്നി തോമസ് .

എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി അഡ്വക്കേറ്റുമാരായ .ഹർഷാദ് വി ഹമീദ്, ദിലീപ് പൂളക്കോട്ട്, ആഷ് ലി ഹർഷാദ്, ഫർഹാദ് ടെഹ്മു മറോലിയ, അമർനാഥ് സിങ്ങ്, ശിവം സായി,

സുപ്രീം കോടതി വിധിന്യായം / ഉത്തരവ്

വിധിന്യായം

ജസ്റ്റിസ് അഗസ്റ്റിൻ ജോർജ് മാസിഹ്

1. 1989 ആഗസ്റ്റ് 16-17 തീയതികളിൽ 02-ാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ വച്ച് ഗൗരി എന്ന ആളിനെ കൊലപ്പെടുത്തിയ കേസിൽ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 302, 201 പ്രകാരം അപ്പീൽ വാദി / ഒന്നാം പ്രതിയെ ശിക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സെഷൻസ് കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ശിക്ഷാവിധിയും ശിക്ഷയും ശരിവച്ചുകൊണ്ട് കേരള ഹൈക്കോടതി, എറണാകുളം പുറപ്പെടുവിച്ച 18.10.1996 ലെ വിധിക്കും ഉത്തരവിനുമെതിരെയാണ് ഈ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ജീവപര്യന്തം തടവും വകുപ്പ് 201 പ്രകാരം ഏഴ് വർഷം കഠിനതടവും ശിക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 201 പ്രകാരം രണ്ടാം പ്രതി കുറ്റക്കാരിയെന്നു കണ്ട് നാല് വർഷം കഠിന തടവ് ശിക്ഷ വിധിച്ചു. ശിക്ഷാവിധിയുടെയും ശിക്ഷയുടെയും ഉത്തരവിനെതിരെ, അപ്പീൽവാദികളായ ഒന്നാം പ്രതിയും രണ്ടാം പ്രതിയും രണ്ട് വ്യത്യസ്ത അപ്പീലുകൾ സമർപ്പിച്ചു. കുറ്റാരോപിതരുടെ / അപ്പീൽ വാദികളുടെ ശിക്ഷയും ശിക്ഷാ വിധിയും ശരിവച്ചുകൊണ്ടു അപവദിത വിധിന്യായ പ്രകാരം ഈ അപ്പീലുകൾ തള്ളി . എന്നിരുന്നാലും, നിലവിലെ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചത് ഒന്നാം പ്രതി മാത്രമാണ്.

2. 17.08.1989 ന് രാവിലെ ജോലിക്ക് പോകുന്നതിനിടെ പി.ഡബ്ല്യു.1-വി.ടി.മണികണ്ഠൻ നെൽവയലിൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയെന്നാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ പറയുന്നത്. അദ്ദേഹം പോലീസിനെ അറിയിക്കുകയും ഇയാളുടെ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എസ്.ഐയായ പി.ഡബ്ല്യു.38-സി.പി.വിജയമണി പരപ്പനങ്ങാടി പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ അസ്വാഭാവിക മരണത്തിന് കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. ഈ സാക്ഷി സംഭവസ്ഥലം സന്ദർശിക്കുകയും ഫോട്ടോകൾ എടുക്കുകയും വിരലടയാളങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു. 18.08.1989ന് രാവിലെ 10.30-ന് പി.ഡബ്ല്യു.33-ഡോ.എം.കൃഞ്ചുകൃഷ്ണന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയത്. തലയുടെ ഇടതുവശത്ത് മരണത്തിന് മുൻപ് ഉണ്ടായതായആറ് മുറിവുകൾ ഒന്നിലധികം കഷണങ്ങളായി ഒടിഞ്ഞതായും വലത് കൈത്തണ്ടയിലും ഇടത് കാൽ മുട്ടിലും മുറിവേറ്റതായും അദ്ദേഹം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. തലയിലെ മുറിവുകൾ സാധാരണ സാഹചര്യങ്ങളിൽ മരണത്തിന് കാരണമാകുമെന്നും ചിരവ (എംഒ -20) പോലുള്ള

ആയുധം ഉപയോഗിച്ച് വരുത്തിയതാകാമെന്നും സ്ഥിരീകരിച്ചു. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയ്ക്ക് ഏകദേശം 30 മുതൽ 35 മണിക്കൂർ മുമ്പാണ് മരണം സംഭവിച്ചതെന്ന് മെഡിക്കൽ വിദഗ്ധർ പറയുന്നു. മരിച്ചയാളുടെ അമ്മയും സഹോദരിയുമായ പി ഡബ്ലിയു 2 -വി. ടി.ലക്ഷ്മിയും പി.ഡബ്ല്യു.3-വി. ടി അംബികയും നാട്ടുകാരും ചേർന്നാണ് ഗൗരിയുടെ മൃതദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. പിഡബ്ല്യു 39- കെ.വി.സതീശനാണ് കേസ് അന്വേഷിച്ച് അപ്പീൽ വാദിക്കും രണ്ടാം പ്രതിക്കുമെതിരെ അന്തിമ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചത്.

3. പ്രതിയുടെ കുറ്റം തെളിയിക്കുന്നതിലേക്ക് അപ്പീൽ വാദിയും രണ്ടാം പ്രതിയും തമ്മിൽ അവിഹിത ബന്ധമുണ്ടെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് കൊലപാതകത്തിന് പിന്നിലെ ഉദ്ദേശ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ മുന്നോട്ട് പോയി. രണ്ടാം പ്രതിയുടെ ഭർത്താവ് വിദേശത്ത് താമസിക്കുകയും അവർ രണ്ട് മക്കളോടൊപ്പം ഒറ്റയ്ക്ക് താമസിക്കുകയും ചെയ്തതിനാലാണ് ഈ ബന്ധം വളർന്നത്. മരിച്ച ഗൗരി 02-ാം പ്രതിയുടെ ബന്ധുവാണ്, ഈ പ്രതി ഒറ്റയ്ക്ക് താമസിക്കുന്നതിനാൽ, മരിച്ചയാൾ പതിവായി അവളുടെ വീട് സന്ദർശിക്കുകയും രാത്രി അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

4. അപ്പീൽവാദിയും രണ്ടാം പ്രതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കണ്ടെത്തുകയും നാട്ടിൽ എതിർപ്പ് വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവർതമ്മിലുള്ള ബന്ധം മറച്ചുവെക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, രണ്ടാം പ്രതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അപ്പീൽ വാദി 17.05.1989 ന് ഗൗരിയുമായി രജിസ്റ്റർ വിവാഹം കഴിച്ചു. പ്രസ്തുത വിവാഹം 31.07.1989 ആം തീയതിയിലെ മറ്റൊരു ഉടമ്പടിയിലൂടെ റദ്ദാക്കിയതായും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. രണ്ട് പ്രതികളും തമ്മിൽ പരസ്പരം അടുപ്പവും സ്നേഹവും സൂചിപ്പിക്കുന്ന കത്തുകൾ കള്ളപ്പേരിൽ കൈമാറിയതായി ആരോപണമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കത്തുകൾ ഏതെങ്കിലും കൈയക്ഷര വിദഗ്ധന്റെയോ മറ്റോ സഹായത്തോടെ ഈ രണ്ട് പ്രതികളും എഴുതിയതാണെന്നതിന് തെളിവുകളൊന്നും ലഭിച്ചില്ല.

5. സംഭവം നടന്ന ദിവസം പ്രതിയും മരിച്ച ഗൗരിയും രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ പറയുന്നത്. 02-ാം പ്രതിയുമായുള്ള അപ്പീൽ വാദിയുടെ ബന്ധത്തെച്ചൊല്ലി അപ്പീൽ വാദിയും മരിച്ചയാളും തമ്മിൽ വാക്കേറ്റമുണ്ടായി. ഈ ഏറ്റുമുട്ടലിനിടെ പരാതിക്കാരൻ അടുക്കളയിൽ നിന്ന് ചിരവ എടുത്ത് ഗൗരിയുടെ തലയിൽ പലതവണ അടിച്ചതായും ഇത് മരണത്തിലേക്ക് നയിച്ചുവെന്നും ആരോപണമുണ്ട്. അപ്പീൽ വാദി മൃതദേഹം മുറിയിൽ നിന്ന് വലിച്ചിഴച്ച ശേഷം വീടിന് പുറത്ത് ഒരു കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള നെൽവയലിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. തുടർന്ന് രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി പിറ്റേന്ന് രാവിലെ തന്റെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേക്ക് പോയി.

6. സാഹചര്യത്തെളിവുകളുടെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കേസെന്നും സംഭവത്തിന് ദൃക്സാക്ഷികളില്ലെന്നും അപ്പീൽ വാദിയുടെ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. താഴെയുള്ള കോടതികൾ തെളിവുകൾ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ഭൗതിക തെളിവുകളുടെയും സാക്ഷികളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാഹചര്യങ്ങളുടെ വിശ്വസനീയമായ ഒരു ശൃംഖല സ്ഥാപിച്ചുവെന്ന നിഗമനത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തുവെന്നും ഇത് അപ്പീൽവാദിയുടെ ശിക്ഷയിലേക്കും ശിക്ഷാ വിധിയിലേക്കും നയിച്ചുവെന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളിൽ പ്രകടമായ അന്തരം ഉണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു, ഇത് സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് സംശയം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യത്തിലുള്ള അപ്പീൽ വാദിയുടെ പങ്കിനെ കുറക്കുന്നു.

7. സാഹചര്യത്തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു കേസ് തെളിയിക്കണമെങ്കിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ, പ്രതി ചെയ്തുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റത്തിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും ഒഴിവാക്കാനാവാത്തവണ്ണമുള്ള നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ ശൃംഖല പൂർത്തിയാക്കണമെന്നും ബദൽ വിശദീകരണത്തിന് (വിശദീകരണങ്ങൾക്ക്) ഒരിക്കലും ഇട നൽകാത്തവണ്ണം പരസ്പര ബന്ധിതമാകണമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സംഭവത്തിന്റെ തുടർച്ചയായ സംഭവങ്ങളും ഗൗരിയുടെ മരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട

സാഹചര്യങ്ങളും സംബന്ധിച്ച് പ്രോസിക്യൂഷൻ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകളിലെ നിരവധി പോരായ്മകൾ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. സാക്ഷികളുടെ മൊഴിയെടുക്കൽ, എതിർവിസ്താരം എന്നിവയുൾപ്പെടെയുള്ള തെളിവുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അദ്ദേഹം ഈ വശങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. തൽഫലമായി, ന്യായമായും സംശയാതീതമായി അപ്പീൽവാദിയുടെ കുറ്റം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിലവിലെ അപ്പീൽ അനുവദിക്കുന്നതിനും അപ്പീൽ വാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതിനും അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്.

8. മറുവശത്ത്, പ്രോസിക്യൂഷന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ ശ്രമം നടത്തി. താഴെയുള്ള കോടതികളുടെ കണ്ടെത്തലുകളെയും അപ്പീൽവാദിക്ക് വിധിച്ച ശിക്ഷയെയും അദ്ദേഹം പിന്തുണച്ചു. ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീൽ തള്ളിക്കളയാൻ അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

9. കക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകന്റെ വാദം കേൾക്കുകയും അവരുടെ സഹായത്തോടെ പ്രോസിക്യൂഷൻ അവതരിപ്പിച്ച തെളിവുകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ, സംഭവത്തിന് ദൃക്സാക്ഷികളില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്, അതിനാൽ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. ആരോപണവിധേയമായ കുറ്റത്തിന് പ്രതിയുടെ കുറ്റം സ്ഥാപിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായ ശൃംഖല തെളിയിക്കുക എന്നത് പ്രോസിക്യൂഷന് കൂടുതൽ ഭാരം നൽകുന്നു. കുറ്റാരോപിതൻ തന്നെയാണ് കുറ്റം ചെയ്തതെന്നും അല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല എന്ന നിഗമനത്തിലേക്കു മാത്രം നയിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ആത്യന്തിക നിഗമനത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ തുടർച്ചയുണ്ടെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

10. കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് പോകുന്നതിനുമുമ്പ്, ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കിയതും തീർപ്പാക്കിയതുമായ തത്വങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും, ഇത്

സാഹചര്യത്തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് പരിശോധിക്കേണ്ടതിന്റെ അളവുകോലുകൾ നിർണ്ണയിക്കും. **രാംറെഡ്ഡി രാജേഷ് ഖന്ന റെഡ്ഡിയും മറ്റൊരാളും vs ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം** എന്ന കേസിലാണ് ഈ കോടതി കാലാകാലങ്ങളിൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിവിധ മുൻ വിധികൾ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്ന കേസുകളിൽ ഒരു പ്രതിയുടെ കുറ്റം സംബന്ധിച്ച് ഒരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ കോടതികൾക്ക് വഴികാട്ടിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രധാന തത്വങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചു. ഇവയെ "പഞ്ചശീൽ തത്ത്വങ്ങൾ" എന്ന് പരാമർശിക്കുകയും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ 26 മുതൽ 28 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ ചർച്ച ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു:

26. സാഹചര്യത്തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു ശിക്ഷാവിധിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, വിശ്വസനീയവും ശക്തവുമായ തെളിവുകളിലൂടെ കുറ്റാരോപിതമായ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് ഇപ്പോൾ നന്നായി തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു അങ്ങനെ തെളിയിക്കപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രതിയുടെ കുറ്റമല്ലാതെ മറ്റൊരു നിഗമനവും അനുവദിക്കാത്തവിധം സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു ശൃംഖല രൂപപ്പെടുത്തണം. സാഹചര്യങ്ങൾ മറ്റൊരു സിദ്ധാന്തത്തിലും ആയിരിക്കില്ല. സംശയം എത്ര ഗുരുതരമായാലും തെളിവിന് പകരമാകാൻ കഴിയില്ലെന്നും സാഹചര്യത്തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഒരു പ്രതിയെ കുറ്റവാളിയായി കണ്ടെത്തുന്നതിൽ കോടതികൾ അതീവ ജാഗ്രത പുലർത്തണമെന്നും കോടതികൾ തീരുമാനിച്ചു. (അനിൽ കുമാർ സിങ്ങ് vs ബീഹാർ സംസ്ഥാനം [(2003) 9 SCC 67: 2004 SCC (Cri) 1167] കാണുക റെഡ്ഡി സമ്പത്ത് കുമാർ വി.പി. [(2005) 7 SCC 603 : 2005 SCC (Cri) 1710])

27. കൂടാതെ, കുറ്റാരോപിതനെയും മരിച്ചയാളെയും അവസാനമായി ജീവനോടെ കാണുകയും മരിച്ചയാളെ മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് തമ്മിലുള്ള സമയവ്യത്യാസം വളരെ ചെറുതാണ്, കുറ്റാരോപിതനല്ലാത്ത മറ്റൊരാൾ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ

സൂത്രധാരനാകാനുള്ള സാധ്യത അസാധ്യമാണ്. അത്തരമൊരു കേസിൽ പോലും കോടതികൾ ചില സ്ഥിരീകരണങ്ങൾ തേടണം.

28. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം vs സതീഷ് (2005)3 SCC 114: 2005 SCC (Cri) 642) (SCC പേജ് 123, ഖണ്ഡിക 22) ൽ കോടതി ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:

"22. കുറ്റാരോപിതനെയും മരിച്ചയാളെയും അവസാനമായി ജീവനോടെ കണ്ട സമയവും മരിച്ചയാളെ മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടെത്തിയ സമയവും തമ്മിലുള്ള സമയവ്യത്യാസം വളരെ കുറവായതിനാൽ കുറ്റാരോപിതനല്ലാതെ മറ്റൊരാൾ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സൂത്രധാരനാകാനുള്ള സാധ്യത അസാധ്യമായിത്തീരുന്നു. ഒരു നീണ്ട ഇടവേള ഉണ്ടാകുകയും അതിനിടയിൽ മറ്റുള്ളവർ വരാനുള്ള സാധ്യത നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മരിച്ചയാളെ അവസാനമായി പ്രതിയോടൊപ്പം കണ്ടുവെന്ന് ക്രിയാത്മകമായി സ്ഥാപിക്കാൻ ചില കേസുകളിൽ ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും. കുറ്റാരോപിതരെയും മരിച്ചയാളെയും അവസാനമായി ഒരുമിച്ച് കണ്ടുവെന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്താൻ മറ്റ് അനുകൂല തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ, ആ കേസുകളിൽ കുറ്റത്തിന്റെ നിഗമനത്തിലെത്തുന്നത് അപകടകരമാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ പിഡബ്ല്യു 2 ന്റെ തെളിവുകൾക്ക് പുറമേ, പിഡബ്ല്യു 3, 5 സാക്ഷികൾ മരിച്ചയാളെയും പ്രതികളെയും ഒരുമിച്ച് കണ്ടുവെന്നതിന് നല്ല തെളിവുകൾ ഉണ്ട്."

(ബോധ് രാജ് vs ജമ്മു കശ്മീർ സംസ്ഥാനം [(2002) 8 SCC 45: 2003 SCC (Cri) 201] കാണുക.)

11. അതിനുശേഷം, മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾ ഈ കോടതിയുടെ തുടർന്നുള്ള വിധിന്യായങ്ങളിൽ ആവർത്തിക്കുകയും ഇന്നുവരെ ഈ അവസ്ഥ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തു.

അതിനാൽ, ഈ അടിസ്ഥാന സ്ഥാപിത തത്ത്വങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്ന പദങ്ങളിൽ സംഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും, അതായത് കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിയുടെ കുറ്റം സംബന്ധിച്ച വസ്തുതകളുടെ ശൃംഖല വ്യക്തമായും സ്ഥിരീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അതിനാൽ കോടതിക്ക് ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തുകയല്ലാതെ മറ്റ് മാർഗമില്ല. സംഭവങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും ഘട്ടത്തിൽ സംശയത്തിന്റെ ഒരംശം കടന്നുവന്നാൽ അതിന്റെ ഗുണം പ്രതിയിലേക്ക് എത്തണം. കേവലം സംശയം മാത്രം, അത് വളരെ ശക്തമാണ് എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കാതെ, ഒരു തെളിവിന് പകരമാകില്ല. സാഹചര്യങ്ങളുടെ ശൃംഖല തികച്ചും പൂർണ്ണമായിരിക്കണം, അവ പ്രതിയുടെ കുറ്റം എന്ന ഒരു നിഗമനത്തിലേക്ക് മാത്രമേ നയിക്കാവൂ. അപ്പീലിൽ തെളിവുകളുടെ ശൃംഖല പൂർണ്ണമല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിയുടെ കുറ്റം ഒഴികെ മറ്റേതെങ്കിലും സിദ്ധാന്തത്തിലേക്ക് കോടതികൾക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു കേസിൽ പോലും, കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിക്ക് സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം നൽകണം, അത് അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കും. അതായത്, കാണാതായ ഒരു കണ്ണി ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, കുറ്റബോധത്തിന്റെ കണ്ടെത്തൽ രേഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു പ്രതിക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രതിയുടെ കുറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സത്യവും ഒരേയൊരു സത്യവും നിർണ്ണായകമായി സ്ഥാപിക്കുന്ന അത്തരം തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുക എന്നതാണ് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം, അത്തരം തെളിവുകൾ കുറ്റാരോപിതന്റെ നിരപരാധിത്വവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന നിഗമനത്തിന് ന്യായമായ അടിസ്ഥാനം അവശേഷിപ്പിക്കാത്തവിധം തെളിവുകളുടെ ഒരു ശൃംഖല തന്നെ സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം.

12. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 302, 201, വകുപ്പ് 34 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ നേരിടാൻ രണ്ട് പ്രതികളെയും വിചാരണ ചെയ്തെങ്കിലും, കുറ്റകൃത്യം നടത്തുന്നതിന് മുമ്പ് പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യമില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനാൽ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 34 ലെ കുറ്റത്തിൽ നിന്ന് അവരെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കി. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 201

പ്രകാരം (തെളിവുകൾ നശിപ്പിച്ചതിന്) മാത്രമാണ് രണ്ടാം പ്രതിയെ കുറ്റക്കാരനായി കണ്ടെത്തിയത്. അതിൻ പ്രകാരം നാല് വർഷം തടവ് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.

13. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, അപ്പീൽ വാദിയുടെയും രണ്ടാം പ്രതിയുടെയും കുറ്റം സ്ഥാപിക്കാൻ ലക്ഷ്യമിട്ട് പ്രോസിക്യൂഷൻ സമർപ്പിച്ച പ്രസക്തമായ സാക്ഷ്യങ്ങളും തെളിവുകളും ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടത് ഉചിതമാണ്.

14. പിഡബ്ല്യു 2-വി. ടി. ലക്ഷ്മിയുടെയും പി.ഡബ്ല്യു.3-വി. ടി അംബികയുടെയും (മരിച്ചയാളുടെ അമ്മയും സഹോദരിയും) മൊഴികളാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയത്. അവരുടെ മൊഴി പ്രകാരം രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകുകയാണെന്ന് മരിച്ച ഗൗരി തങ്ങളോട് പറഞ്ഞതായും സംഭവ ദിവസം അതായത് 16.08.1989 രാത്രി 7:30 ഓടെ രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് തിരിയുന്നതുവരെ മരിച്ചയാൾ പോകുന്നത് കണ്ടതായും മൊഴിയിൽ പറയുന്നു. രണ്ടാം പ്രതിക്ക് തങ്ങളുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്നും അവർ പതിവായി പരസ്പരം വീട് സന്ദർശിക്കുകയും സൗഹാർദ്ദപരമായ ബന്ധം പുലർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്ന വസ്തുതയും അവർ അംഗീകരിച്ചു.

15. 16.08.1989 ന് വൈകുന്നേരം 7.30 ഓടെ രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ മരിച്ചയാൾ പോയിരുന്നുവെന്നത് തർക്കവിഷയമല്ല, കാരണം രണ്ടാം പ്രതിയുടെ രണ്ട് മക്കളായ പിഡബ്ല്യു 10-ടി.കെ.രമ്യ, പി.ഡബ്ല്യു.11-ടി.കെ.രാധേഷ് എന്നിവർ മരണപെട്ടയാൾ 16.08.1989 ന് വൈകുന്നേരം തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ രാത്രി 9 മണിയോടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പോയ യുവതി പിന്നീട് തിരിച്ചെത്തിയില്ലെന്നും അവർ പറഞ്ഞു.

16. അപ്പീൽവാദിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ തന്റെ സാന്നിധ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ കൊണ്ടുവന്ന തെളിവുകൾ സംഭവ ദിവസം രാത്രി 11:30 ഓടെ അപ്പീൽവാദി രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് കണ്ടതായി പറഞ്ഞ പിഡബ്ല്യു 14-കെ വി രാമന്റെ മൊഴിയാണ്.

17.08.1989ന് പുലർച്ചെ 5.30ന് പരപ്പനങ്ങാടി ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ വച്ച് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലേക്ക് പോകുന്ന പ്രതിയെ കണ്ടതായി പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ ടാക്സി ഡ്രൈവറായ പിഡബ്ലിയു 20- കെ മജീദ് മൊഴി നൽകിയിരുന്നു. കോഫി ബ്രൗൺ ഷർട്ടും വെളുത്ത പുള്ളി ലുങ്കിയും തലയിൽ തോർത്തു കെട്ടിയുമാണ് അപ്പീൽ വാദിയെ കണ്ടതെന്നും അദ്ദേഹം മൊഴി നൽകി.

17. സംഭവം നടന്ന ദിവസം രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ അപ്പീൽ വാദിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം സ്ഥിരീകരിക്കാൻ ഹാജരാക്കിയ രണ്ട് സാക്ഷികളാണിവർ. സംഭവം നടന്ന രാത്രി 11:30 ന് അപ്പീൽവാദി രണ്ടാം പ്രതി യുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നത് പിഡബ്ല്യു -14 കണ്ടതായും പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അപ്പീൽവാദി നഗരം വിടുന്നത് പിഡബ്ല്യു -20 കണ്ടതായും പറയുന്നു. സംഭവം നടന്ന രാത്രിയിൽ രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ അപ്പീൽ വാദിയുടെ സാന്നിധ്യത്തെ തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാന സാക്ഷികളെന്ന് പറയാവുന്ന രണ്ട് സാക്ഷികളാണ് ഇവർ.

18. പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിൽ നിർണായകമെന്ന് പറയാവുന്ന മറ്റൊരു സാക്ഷി പിഡബ്ല്യു 18-സിറാജുദ്ദീൻ ആണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് പരാതിക്കാരന്റെ കൈവശമുണ്ടെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ബാഗ് 27.08.1989 ന് കണ്ടെടുത്തു. . രക്തം പുരണ്ട വസ്തുങ്ങൾ, പുതപ്പ്, അപ്പീൽവാദിയുടെതലയിൽ കെട്ടുന്ന തോർത്ത് എന്നിവ ഈ ബാഗിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്തതായി പറയപ്പെടുന്നു. ഈ വഹകൾ അപ്പീൽ വാദിയുടെതാണെന്നും 27.08.1989 ന് പിഡബ്ല്യു -18 ന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് കണ്ടെടുക്കൽ നടത്തിയതെന്നും പ്രോസിക്യൂഷൻ അവകാശപ്പെടുന്നു. 23.08.1989 ന് ഒരു പോലീസ് കോൺസ്റ്റബിൾ തന്റെ കട സന്ദർശിക്കുകയും സംശയാസ്പദമായ ബാഗ് പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് പറഞ്ഞ് ഈ സാക്ഷി യഥാർഥത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് വളച്ചൊടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. തുടർന്ന് 27.08.1989 ന് പൊലീസ് ജീപ്പിൽ വന്ന് മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് എടുത്ത അതേ ബാഗ് അദ്ദേഹത്തിന് കൈമാറുകയും മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കാണിച്ച് ഇറന്ന്

തയ്യാറാക്കിയ മഹാസറിൽ ഒപ്പ് വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ സമയത്താണ് അപ്പീൽവാദി പോലീസ് ജീപ്പിൽ ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടത്. ഈ പൊരുത്തക്കേട് അപ്പീൽവാദിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പിഡബ്ല്യു 18 ന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ബാഗും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളും കണ്ടെടുത്തതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രോസിക്യൂഷൻ കഥയിൽ ഗുരുതരമായ സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്നു, അതും 27.08.1989 ന്.

19. പിഡബ്ല്യു -26 മുതൽ 28 വരെയുള്ള മൂന്ന് സാക്ഷികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് രക്തക്കറ, രക്തക്കറ പറ്റിയ തുണികൾ ചിരവ (എംഒ 20) എന്നിവ കണ്ടെത്തിയതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, അവരാരും അവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പോലീസ് ഒന്നും പിടിച്ചെടുത്തിട്ടില്ലെന്ന് വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവരെ സംഭവസ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയിട്ടില്ല എന്നിരുന്നാലും രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് രക്തക്കറയും രക്തക്കറ പുരണ്ട മറ്റ് വസ്തുങ്ങളും കണ്ടെടുത്തതായി അറിയിച്ചു. പിഡബ്ലിയു 27- മുഹമ്മദ് ചിരവ കോട്ടൺ സ്വാബും പൊലീസ് കാണിച്ചെന്നും രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിലെ മുറികളിൽ നിന്ന് എടുത്തതാണെന്ന് പറഞ്ഞതായും മൊഴി നൽകി. പോലീസിന് ഈ വസ്തുക്കൾ എവിടെ നിന്ന് ലഭിച്ചുവെന്ന് അറിയില്ലെന്ന് പിഡബ്ല്യു 28 വി ദാസനും സമാനമായ മൊഴി നൽകിയിരുന്നു.

20. പ്രോസിക്യൂഷൻ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകൾ മുകളിൽ ചർച്ച ചെയ്ത തെളിവുകളുടെയും അളവുകോലുകളുടെയും നിലവാരത്തിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അപ്പീൽ വാദിയെ ശിക്ഷക്കാരനായി കണ്ടെത്തുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ചുമത്തിയുള്ള കോടതികൾ എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയിയുന്നില്ല.

21. ഒന്നാം പ്രതിയായ അപ്പീൽവാദിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആദ്യം സ്ഥാപിക്കേണ്ട തെളിവ്, മരിച്ച ഗൗരിയും ഉണ്ടായിരുന്ന സമയത്ത് പ്രതി 02-ാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ്. അപ്പോഴാണ് അപ്പീൽ വാദിക്ക് ഗൗരിയുടെ കൊലപാതകം നടത്താൻ കഴിയുമായിരുന്നത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ ഗൗരിയുടെ

സാന്നിദ്ധ്യം തെളിയിക്കുന്നതിന് രണ്ടാം പ്രതിയുടെ മക്കളായ പിഡബ്ല്യു 10, പിഡബ്ല്യു 11 എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ ഉൾപ്പെടെ ഇതിന് ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. മരിച്ച ഗൗരി 16.08.1989 ന് രാത്രി 9:00 മണിയോടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടുവെന്ന വസ്തുത ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ പോയ അവരുടെ തെളിവുകൾ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ച് അതായത് അവൾ മടങ്ങുകയോ രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ തുടരുകയോ ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും രേഖകളിൽ വന്നിട്ടില്ല.

22. 16.08.1989 ന് രാത്രി 11:30 ന് അപ്പീൽ വാദി രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് കണ്ടതായി അവകാശപ്പെടുന്ന പിഡബ്ല്യു 14 ന്റെ മൊഴിയുടെ രൂപത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകൾ, അപ്പീൽ വാദി മരിച്ചയാളുടെ കൊലപാതകം നടത്തിയതായുള്ള വശം കളവാണെന്ന് കാണിക്കുന്നു . ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ട മറ്റൊരു വശം, ഈ സാക്ഷി അപ്പീൽ വാദിയുമായി മുഖാമുഖം വന്നിട്ടില്ല, മറിച്ച് താൻ അപ്പീൽ വാദിയുടെ പിൻഭാഗം മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂവെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു എന്നതാണ്. 02-ാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ അതിക്രമിച്ച് കയറിയ ദിവസം താൻ കണ്ട വ്യക്തി അപ്പീൽവാദി ആണെന്ന് താൻ അനുമാനിച്ചതായി ഈ സാക്ഷി സമ്മതിക്കുന്നു. ഇത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കഥയിൽ സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്നു, കാരണം സംഭവം നടന്ന ദിവസം 02-ാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ മരിച്ചയാളുടെയും അപ്പീൽ വാദിയുടെയും സാന്നിദ്ധ്യം, ഒരേ സമയം ഉണ്ടാവേണ്ടത് അപ്പീൽവാദി മരിച്ചയാളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിന് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു, പ്രോസിക്യൂഷന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള തെളിവുകൾ ഈ വസ്തുത നിർണ്ണായകമായി തെളിയിക്കുന്നില്ല.

23. കുറ്റാരോപിതയായ രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് കുറ്റകൃത്യത്തിനുപയോഗിച്ചതായ ആയുധം കണ്ടെത്തിയതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, പിഡബ്ല്യു 26 പിഡബ്ല്യു 28 ന് മൊഴി നൽകിയതെന്തെന്നാൽ മുകളിൽ ചർച്ച ചെയ്തതുപോലെ സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിലല്ല അവ കണ്ടെത്തിയത് ആയതിനാൽ അവ വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല.

24. ഹർജിക്കാരന്റെ രക്തം പുരണ്ട വസ്ത്രങ്ങളും , രക്തക്കറപുരണ്ട ഒരു പുതപ്പും, മറ്റ് വസ്തുക്കളും അടങ്ങിയ അടങ്ങിയ ബാഗ് പിഡബ്ല്യു 18 ൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്തതിലും സമാനമായ അവസ്ഥയാണ്. കണ്ടെടുക്കലിന്റെ സാക്ഷിയായ പിഡബ്ല്യു 18 ബാഗിലെ ക്കുറിച്ച് സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 23.08.1989 ന് 2-3 ദിവസം മുമ്പ് അപ്പീൽ ബാഗ് തനിക്ക് കൈമാറിയെന്നും ഈ തീയതിയിൽ തന്നെ ഒരു പോലീസ് കോൺസ്റ്റബിൾ വന്ന് ബാഗ് എടുത്തിരുന്നുവെന്നും ബാഗിലെ വസ്തുക്കൾ കാണിച്ചില്ലെന്നും അദ്ദേഹം മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. റിക്കവറി മെമ്മോ പ്രകാരം 27.08.1989 ന് പോലീസ് സംഘം ഹർജിക്കാരനൊപ്പം ഒരു പോലീസ് ജീപ്പിൽ വന്ന് അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ കാണിച്ച് തുറന്നപ്പോൾ പ്രസ്തുത ബാഗ് 23.08.1989 ന് പൊലീസിന് കൈമാറുകയും സാക്ഷിയെ കൊണ്ട് മഹസ്സറിൽ ഒപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പീൽ വാദിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം നടത്തിയതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഈ കണ്ടെടുക്കൽ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല, കാരണം ഇത് സാക്ഷിയുടെ തെളിവുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമല്ല. മറിച്ച് സാധനങ്ങൾ ബാഗിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനുള്ള സാധ്യത തള്ളിക്കളയാനാവില്ല.

25. കൂടാതെ, പിഡബ്ല്യു 20 ന്റെ മൊഴിയെ ആശ്രയിച്ച്, ഗൗരിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയ ശേഷം 17.08.1989 ന് പുലർച്ചെ 5:00 നും 5:30 നും ഇടയിൽ അപ്പീൽവാദി നഗരം വിട്ടതായി പ്രോസിക്യൂഷൻ ഉന്നയിക്കുന്നു . പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് അനുസരിച്ച്, മൃതദേഹം നെൽവയലിൽ ഉപേക്ഷിച്ച ശേഷം അപ്പീൽവാദി രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുകയും തുടർന്ന് വീണ്ടും ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേക്ക് പോകുകയും ചെയ്തു. പിഡബ്ല്യു 20 യുടെ മൊഴി പരിശോധിച്ചാൽ, ഈ സാക്ഷി കണ്ടപ്പോൾ അപ്പീൽ വാദി യഥാർത്ഥത്തിൽ എവിടെ നിന്നാണ് വന്നതെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. കൂടാതെ, അപ്പീൽ വാദിയെ ദൂരെ നിന്ന് കണ്ടതായി ഈ സാക്ഷി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതും അതിരാവിലെ. ഈ സാക്ഷ്യം ശരിയാണെന്ന് കരുതുകയാണെങ്കിൽ, അപ്പീൽവാദി രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്നാണ് വന്നതെന്ന് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

26. പിഡബ്ല്യു 14 ന്റെ മൊഴി പ്രകാരം രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ അപ്പീൽവാദി ധരിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുങ്ങളും പിഡബ്ല്യു 20 യുടെ മൊഴി പ്രകാരം മടങ്ങുമ്പോൾ ധരിച്ചിരുന്ന വസ്തുങ്ങളും ഈ സാക്ഷികൾ തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയില്ല എന്നതാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ വ്യക്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു വശം. കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് അപ്പീൽ വാദി ധരിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഈ വസ്തുങ്ങൾ ഈ രണ്ട് സാക്ഷികൾക്ക് തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി നൽകിയത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസല്ല.

27. പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് അനുസരിച്ച്, കോടതികൾ അഭിപ്രായപ്പെട്തുപ്പോലെ അപ്പീൽ വാദി ഒറ്റയ്ക്കാണ് കൊലപാതകം നടത്തിയതെങ്കിൽ മരണപ്പെട്ട ഗൗരിയുടെ മരണ സമയം രാത്രി 11 മണിക്ക് ശേഷമായിരിക്കണം . 17.08.1989 ന് പുലർച്ചെ 5 മണിക്ക് മുമ്പ് മൃതദേഹം ഉപേക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീടും മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയ നെൽവയലും തമ്മിലുള്ള ദൂരം ഏകദേശം ഒരു കിലോമീറ്ററാണെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനിടയിൽ 24 മണിക്കൂറും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു തടി മില്ലുണ്ട് . മരിച്ച ഗൗരിയുടെ മൃതശരീരം രണ്ടാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് നെൽ വയലിലേക്ക് തോളിലേറ്റി കൊണ്ടുപോ യി എന്ന പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ വഴിയിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടാകാം, പ്രത്യേകിച്ചും അപ്പീൽ വാദി കടന്നുപോയതായി പറയപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു മില്ല് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ ഉയർത്തിക്കാട്ടിയ കേസിന്റെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ച് ഇത് കൂടുതൽ സംശയം ഉയർത്തുന്നു.

28. മേൽപ്പറഞ്ഞവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്തുപോലെ, ഈ കോടതി നിശ്ചയിച്ച തത്വങ്ങളുടെയും അളവുകോലുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതിൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ പങ്കാളിത്തം സൂചിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടു. പ്രോസിക്യൂഷൻ പൂർണ്ണമാണെന്ന് ഉയർത്തിക്കാട്ടാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളുടെ കണ്ണികൾക്ക് തമ്മിൽ

വ്യക്തമായ അന്തരം ഉണ്ട്, ഇത് അപ്പീൽ വാദിക്കെതിരായ കുറ്റം തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് ഈ കോടതിയെ നയിക്കുന്നു. അപ്പീൽ വാദിക്കെതിരായ ന്യായമായ സംശയത്തിനപ്പുറം എന്ത് പറയണമെന്ന കേസ് തെളിയിക്കപ്പെടാത്തതിനാൽ, അപവദിത വിധിന്യായങ്ങൾ നിലനിൽക്കത്തക്കതല്ല, ആയതിനാൽ അവ റദ്ദാക്കുന്നു.

29. അപ്പീൽവാദിയെ എല്ലാ കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്നും കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നു. അപ്പീൽവാദിയെ ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടയച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ജാമ്യ ബോണ്ടുകളും ജാമ്യ ക്കാരെയും ഒഴിവാക്കുന്നു. അപ്പീൽ വാദിയെ ഉടനടി മോചിപ്പിക്കണം.

മേൽപ്പറഞ്ഞ നിബന്ധനകളിൻ മേൽ അപ്പീൽ അനുവദനീയമാണ്.

കേസിന്റെ ഫലം: അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.

† **തലവാചക കുറിപ്പു**ൾ തയ്യാറാക്കിയത്: നിധി ജെയിൻ